

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățiri Funciare”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cociu Vasiliu împotriva Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la încasarea sumelor neachitate în calitate de prime de asigurare obligatorie în perioada 2010 - 2013 în valoare totală de 9485 lei, a penalității în valoare totală de 3730 lei, a sumei de 948, 69 lei pentru asigurarea medicală reținută, a prejudiciului material în sumă de 5464 lei, a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 09 aprilie 2015, Cociu Vasiliu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la încasarea sumelor neachitate în calitate de prime de asigurare obligatorii, a penalității pentru asigurarea medicală reținută, a prejudiciului patrimonial, moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, este angajat al ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” în funcție de conducător auto în baza contractului individual de muncă nr. 24 din 12 iunie 2006 pe o perioadă nedeterminată.

Indică reclamantul că în anul 2012 fiind bolnav și adresându-se la spital a aflat că, necătând la faptul că este angajat și din salariu i se reține toate impozitele, i-a fost anulată polița medicală astfel, încât față de Compania Națională de Asigurări în Medicină s-a format o datorie considerabilă plus la care s-a mai calculat și o penalitate foarte mare. Astfel pentru anii 2010-413 lei, 2011- 2772 lei, 2012-2982 lei, 2013-3318 lei și a penalităților pentru anii 2010 - 170,57 lei, 2011 - 1965, 35 lei, 2012 - 1303,13 lei, 2013 - 291, 28 lei.

Concretizează reclamantul că s-a adresat Inspecției Muncii care în urma controlului efectuat a depistat faptul că, Cociu Vasiliu ar fi în concediu din cont propriu, în acest sens lipsind cererea sa, neclară a fost și situația de ce polița sa medicală eliberată de întreprindere a fost anulată necătând la faptul că, el activa și continue să activeze la această întreprindere.

Relatează Cociu Vasilii că, deoarece polița medicală i-a fost anulată a fost nevoit să achite serviciile medicale prestate, suportând cheltuieli în sumă de 5464 lei, astfel i s-a creat o stare de disconfort psihologic, prejudiciul moral îl estimează la suma de 10 000 lei.

Solicită Cociu Vasilii încasarea de la pârâțul ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” în beneficiul său a sumelor neachitate în calitate de prime de asigurare obligatorii pentru anii 2010 - 413 lei, 2011 - 2772 lei, 2012-2982 lei, 2013-3318 lei și a penalităților pentru anii 2010 - 170, 57 lei, 2011-1965, 35 lei, 2012 - 1303, 13 lei, 2013 - 291, 28 lei, cheltuielile care a fost nevoit să le facă pentru a se lecuși în mărime de 3 354 lei +400 lei +1710 lei, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Nisporeni din 28 decembrie 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-a dispus încasarea de la ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” în beneficiul lui Cociu Vasilii prejudiciul patrimonial în sumă de 5464 lei, prejudiciul moral în sumă de 500 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei. S-a respins ca nefondat capătul din cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea sumelor neachitate în calitate de prime de asigurare obligatorii pentru anii 2010 - 2013 în sumă totală de 9485 lei, a penalității pentru anii 2010-2013 în sumă totală de 3730 lei, a sumei de 948 lei, 69 bani pentru asigurarea medicală reținută și a prejudiciului moral în sumă de 9 500 lei. S-a dispus încasarea de la întreprinderea de Stat „Protecția Solurilor și îmbunătățirii Funciare” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei.

La 21 ianuarie 2016, ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Nisporeni din 28 decembrie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca tardivă și nefondată și compensarea din contul intimatului a cheltuielilor de judecată suportate de apelant.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia, s-a respins apelul declarat de ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Nisporeni din 28 decembrie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” a prezentat cerere de apel, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe din 28.12.2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Cociu Vasilii privind încasarea sumelor neachitate în calitate de prime de asigurare obligatorii, a prejudiciului patrimonial,

prejudiciului moral și cheltuielile de asistență juridică să fie respinsă ca tardivă și nefondată. De asemenea, solicită încasarea din contul intimatului în favoarea recurentului a cheltuielilor de judecată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 31.03.2016 a fost expediată recurentului la 18.04.2016, însă deoarece la materialele cauzei nu există confirmarea recepționării acestei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 14.06.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățiri Funciare” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea